

esetlegessége. A nagyjából megbízható és kiforrott művészettörténeti ítéleteknek: a műemlékeknél egységes az elismerés. A kortárs építészetnél, különösen a közelmúlt alkotásainál azonban az ismeretetés gyakran hiányos, fogyatékos vagy éppenséggel félrevezető. Az építészeti kritika műfaját csak kevesen vállalják. Példaképpen említem, hogy az alig tíz éve felépült siracusai „Könnyező Mária” templomot a német és a magyar nyelvű „baedekerek” egyaránt leszólják, holott a tervpályázat nyomán kiválasztott francia építészpáros városkép, tömegkompozíció és belső téralkotás, sőt részletképzés terén is korunk alighanem kimagasló alkotását hozta létre. Pedig az építészeti értéket tekintve nem lehet a „de gustibus non est disputandum” mondásra hivatkozni, mint ahogy – nem az összehasonlítás, csak a példa kedvéért – Michelangelo Pietàját sem lehetne a véleménykülönbségekre hivatkozva negatívan megítélni, leszólni vagy félreállítani.

Az építészeti érték felismerése tehát nehéz, ehhez – kivált a kortárs alkotások esetében – a szakember segítsége is szükséges. Az építészeket tömörítő szövetség és kamara, az illetékes galériák és csarnokok ilyen munkássága elismerésre méltó, de kevés az építészeti bemutató, értékelő rendezvény. A HAP Galéria kiállításai itt sietnek segítségünkre. Az egymást követő kiállítások meggyőzhetnek mindenkit, hogy a kortárs magyar építészet előkelő helyet foglal el Európában. Ennek bizonyítéka a HAP-galéria „kínálata”, amiből két kiállítást emelek ki: Ulrich Ferencét és Molnár Péterét.

Ulrich Ferenc (1923–2000), Ybl-díjas építész, budapesti születésű, apja festőművész volt. A gimnáziumban ragadt rá a Ricsi becenév, így hívták őt kortársai egész életében, így ismerte mindenki. 1947-ben szerezte építészmérnöki oklevelét a budapesti Műegyetemen, majd rövid magánpraxis után az 1949-ben alakuló KÖZTI (Középülettervező V.) első gárdájának tagjaként Hidasi Jenő és Csánk Elemér mellett dolgozott. Egész élete ehhez az irodához kötötte, igazgatóhelyettes is lett. Építészeti működése különösen az egészségügy terén volt kiemelkedő: rendelőintézeteket (Miskolc, Dorog, Komárom, Gyöngyös, Hatvan, Püspökladány), kórházakat (Kazincbarcika, Salgótarján, Vác, Cegléd, budapesti szemklinika), szanatóriumokat (Szíria és Algéria) tervezett. A kiállítás erről tájékoztatott, s a kiadvány ezt mutatja be.

Molnár Péter (1925–2000) kétszeres Ybl-díjas építész, Budapesten született. Piarista diák volt, rajztehetsége vitte a Műegyetem